

man bor i en relativt stor by, end hvis man bor i en mindre by, for det handler også om det kommunale selvstyre og ressourcerne hos de personer, der har mulighed for at starte eksempelvis frivillige rådgivningsordninger.

Vi kan ikke støtte forslaget, sådan som det ligger her, og jeg kan tilslutte mig ministerens opremsning af problemer. Men vi finder problemstillingen relevant, og vi medvirker meget gerne til den belysning af problemerne, som udvalgsarbejdet uvægerlig vil medføre, for vi finder som sagt, at problemstillingen er særdeles relevant.

Else Winther Andersen (V):

Det er selvfølgelig en ulykkelig ting for de mennesker, som bliver så gældsplagede, at deres muligheder for at leve en rimelig tilværelse vanskeliggøres.

Spørgsmålet om, hvorvidt det er et personligt ansvar, når man stifter gæld, kan vel næppe diskuteres; det må være op til den enkelte. Men det er klart, at der også skal være en beskyttende lovgivning, og det har vi jo f.eks. i købeloven og aftaleloven om den enkeltes rettigheder. Rådgivning er selvfølgelig også vigtig, og her har vi jo, som det allerede er blevet nævnt fra denne talerstol, retshjælpen. Vi har også en bred vifte af frivillige organisationer, der kan være rådgivere på dette område.

Der er stillet syv punkter op i beslutningsforslaget, og jeg synes, de fleste af de punkter bærer præg af, at man tager ansvaret fra den enkelte, og at det er samfundet, der overtager ansvaret, men det kan vel trods alt ikke være meningen. Der bliver ligesom også lagt op til, at man ikke har en uddannelse, og at det kun er dem, der arbejder på bistandskontorene, som kan varetage opgaverne. Jeg mener nu, at man nok har en uddannelse, man kan bruge, og jeg oplever også, at i folkeskolen er der allerede i dag mulighed for, at man kan blive undervist om økonomi. Folkeskolen er jo et sted, hvor man bliver ved med at lægge nye ting ind, og vi vil da også have, at eleverne skal have en konkret viden.

På baggrund af de ord, jeg har sagt her, kan Venstre altså ikke støtte forslaget.

Jens Heimburger (KF):

Ideen med SF's forslag er jo ganske sympatisk: Man vil hjælpe nogle personer med problemer, i dette tilfælde gældsramte personer. Men vi fin-

der ikke, at de elementer, som SF ønsker at lægge til grund for redegørelsen, er helt rimelige.

Det er vores opfattelse, at det er et underligt og måske i virkeligheden også lettere uansvarligt signal, hvis Folketinget meddeler, at de, der har penge til gode, skal stilles ringere til fordel for de gældsramte. Borgerne skal ikke betragtes som umyndige børn, som skal skånes for eksempelvis renter af forfalden gæld eller beskyttes ved hurtig forældelsesfrist for gældsposter. Vi finder det ikke nødvendigt med yderligere opstramning over for kreditorerne og mener, at bankerne allerede nu yder råd og vejledning om budgetlægning og rimelige afdragsordninger, alene af den grund, at det jo som oftest er dem, der har pengene i klemme, så det er der ingen tvivl om at de sagtens kan finde ud af selv.

Vedrørende punkterne om øgede ressourcer til brug for oplysning om budgetlægning og anden styring af privatøkonomien er det vores indtryk, at den vejledning allerede gives på udmærket måde. Og så er det jo i øvrigt også op til den enkeltes sunde fornuft at lade være med at bruge mere, end vedkommende kan magte at betale tilbage eller tjener.

SF nævner, at fagforeningerne kunne yde rådgivning til deres medlemmer på dette område, og det synes vi er glimrende. Fagforeningernes opgaver er jo på mange måder løst af det danske samfund, og de understøttes enormt af skattefradraget. På den måde er der allerede ydet et indirekte tilskud, og så kunne de passende løse den type opgaver, men det er ikke noget, vi skal lovgive om herinde.

Alt i alt må vi altså gå imod forslaget, og jeg kan sige på vegne af CD's ordfører, fru Yvonne Herløv Andersen, at CD heller ikke kan støtte forslaget.

Inge Refshauge (DF):

I Dansk Folkeparti kan vi godt se enkelte positive ting i forslaget, men vi har det altså lidt svært med, at det skal være bistandskontorene, der skal tage sig af gældsrådgivningen. Der er jo i forvejen temmelig meget bøvl rundt omkring i kommunerne med udbetalinger og holden styr på, hvad borgerne skal have og ikke have; det har vi jo for nylig set mange eksempler på. Dertil kommer, at der allerede findes regler i kommunerne for, hvordan socialrådgiverne og sagsbehandlerne kan rådgive de gældsramte klienter.